

i za vrijeme ratovanja, jer je već prije zaključenja mira imenovao Jakova de Cessanija admiralom ratne mornarice. Mir je zaključen 18. veljače g. 1358., a ovaj se u jednoj povelji već 10. veljače naziva admiralom. Kao najbolje uporište za ratnu mornaricu mogli su poslužiti otoci Brač, Hvar i Korčula. Nije dakle čudo, ako je za vrijeme Ludovikove vlade, a donekle i za njegovih nasljednika, admiral ratne mornarice često bio knezom tih otoka. Najprije, još pred potpisom zadarskog mira, postane Jakov de Cessani knezom otoka Hvara i Brača. Pošto je pak sam mir bio potpisan 18. veljače, odazvala je Venecija knezove i načelnike onih gradova, gdje su se oni još nalazili. Tako između ostalih pozva i korčulanskog kneza Ivana Zorzija, pa iz Hvara Nikolu Cornera, koji se skrivao u hvarskoj tvrđavi, jer Ludovikova vojska bijaše osvojila čitav ostali otok. U prvi je mah postao Jakov de Cessani jedino knezom Brača i Hvara, dok je za Korčulu bio imenovan poseban knez Stjepan Franov iz Zadra, kojeg je zamjenjivao njegov vikar Krševan de Stimullo iz Zadra. Za vrijeme je njegova kneževanja dobila i korčulanska općina naredbu od bana, da izašlje određeni broj ljudi za kraljevu mornaricu. Općina je, pokoravajući se naredbi, odredila ljude, koji moraju ići, ali su se neki htjeli izvući iz te dužnosti, te su našli zamjenike, koji će ih zamijeniti za novčanu nagradu, no odgovornost za vršenje službe svojih zamjenika moradoše sami preuzeti.¹⁶ Tek kasnije g. 1361. vidimo Jakova kao kneza svih triju otoka, dakle i Korčule. I on drži u Korčuli svojega vikara. Dokad je bio knezom i admiralom, ne znamo sigurno, ali se kao takav spominje još g. 1364. Njega naslijedi kao knez otoka i admiral Baltazar de Sorba Genovežanin, koji se u tom svojstvu sigurno spominje od g. 1366.—1370. Ipak kraljevski admiral nije bio uvijek knezom otoka, jer su i druge ličnosti zauzimale katkada taj položaj. Tako se zna, da je u listopadu g. 1371. bio knezom Korčule arcidakon Stjepan iz Krka, koji nije sam direktno upravljao, već je držao vikara Nikolu Matijinog iz Splita. U siječnju g. 1372. imamo opet kraljevskog admirala Šimuna Dorija kao kneza triju otoka, dakle ponovo Genovežanina, koji u časti admirala ostade sve do konca 1383.; ali već te iste godine postade korčulanskim knezom opet jedno svećeničko lice, biskup u Vacu, Ivan de Surdis iz Piacenze, koji je poslao kao svoga vikara u Korčulu Krševana Georgi iz Zadra. Već

¹⁶ O tom u notarijalnoj knjizi u arhivu sreskog načelstva u Korčuli.